

Bilag 1. Om Udsørfelspræmier for Røefukker i Tyskland og andre Lande.

Finantsministeriet. Kjøbenhavn, den 29de November 1888.

Udvalget har i behagelig Skrivelse af 27de f. M. udbedt sig Oplysning om Resultatet af de internationale Forhandlinger, der i Slutningen af forrige og Begyndelsen af dette Aar førtes i London om Udsørfelspræmier samt med Hensyn til, at den i Bemærkningerne til Lovforslaget om midlertidige Forandringer i Afgiften af indenlandsk Røefukker og Toldafgifterne omtalte Sukkerpræmie i Tyskland ifølge de Udvalget foreliggende Oplysninger ere af en indirekte Art begjært Meddelelse om:

- a. Hvorledes fremkommer denne saakaldte Sukkerpræmie, og hvorledes beregnes dens Størrelse?
- b. Hvori bestaar den fra 1ste August d. A. stedsfundne Medsættelse af Præmien, og hvor stor er denne Medsættelse saavel paa Bund Raafukker som procentvis i Forhold til den tidligere Præmie?
- c. I hvilke andre Lande gives direkte eller indirekte Sukkerpræmie, og hvor stor er denne i saadanne Lande?

Saaledes foranlediget skal man til Oplysning om Resultatet af de paa den internationale Konference i London til Undertrykkelse af Sukkerudsørfelspræmier førte Forhandlinger fremsende det vedlagte Aftryk af den paa Konferencen den 30te August d. A. underskrevne Konvention med de dertil sig sluttende Deklarationer samt i Besvarelse af den øvrige Del af Forespørgslen ikke undlade at meddele:

Da man i Tyskland begyndte at bestatte Røefukker tilvirkningen, valgte man at lægge Skatten paa Bægten af Køerne, der leveres til Fabrikerne, og man tog ikke noget Hensyn til Køernes Sukkerholdighed. At denne Beskatningsmaade blev foretrukket, var vel særligt af Hensyn til den Lethed, hvormed Kontrollen her kan føres; thi det behøver jo blot at paases, at der ikke tilføres Fabriken andre Køer end de, der ere betede af Kontrolpersonalet. Røefukkerbesatningen havde dernæst ogsaa den for den begyndende Industri heldige Egenstabs, at den virkede som en Spore for Røefukkereren til at fremstille saa sukkerrige Køer som muligt, og for Fabrikanten til at udvinde saa meget Sukker som muligt af Køerne, og Tyskland har sikkert sin Beskatningsmaade at takke saavel for sin udmærkede Røefukkerkultur som for de store tekniske Fremskridt, som Fabrikationen har gjort. Men netop ved at vælge en indirekte Beskatning som Røefukkerbesatningen som Tyskland tillige ind paa det Præmie-system, der i saa høj Grad har bidraget til at fremkalde den yderst uheldige Stilling, hvori Sukker tilvirkningen for Tiden befinder sig, og som væsentlig har bidraget til den Overproduktion, hvorunder denne Industri alle Begne lider, hvad der i nedens følgende nærmere skal søges paavist.

At Røefukkerbesatningen er irrational kan ikke negtes, naar det erindres, at det er det færdige Produkt, Sukkeret, der ved Skatten søges ramt for derved at afbøde det Tab i Toldindtægterne af Sukker, som den indenlandske Sukkerfabrikation ellers vilde medføre, thi Røefukkerbesatningen opfordrer, som ovenfor bemærket, Fabrikanten til at søge delvis at formindste Stattebyrden ved at udvinde mere Sukker, end der af Lovgivningsmagten er paaregnet at kunne udvindes af en bestemt Mængde Køer, og den svage Side ved Røefukkerbesatningen ligger ikke mindst i den Vanskelighed, som det